

Kristus i den himmelske helligdom

Ugens vers

"Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden" (*Fil 2,9-10*).

Introduktion

Idet Hebræerbrevet taler om Jesus i den himmelske helligdom, siger det: "hvor Jesus gik ind som en forløber for os, idet han blev ypperstepræst for evigt på Melkisedeks vis" (*Hebr 6,20*).

Skriften, især Det Nye Testamente, er meget tydelig mht. Kristi rolle som vores ypperstepræst i den himmelske helligdom – en opgave, han begyndte, efter at han havde fuldendt sin opgave som offer for os her på jorden (se *Hebr 10,12*).

I denne uge skal vi udforske Kristi tjeneste i den himmelske helligdom. Hans forbønstjeneste er af største betydning, for at hans folk kan være rede til de sidste tider. Vi er blevet givet denne vigtige formaning: "Guds folk bør have en klar forståelse af emnerne helligdommen og den undersøgende retshandling. Alle behøver personligt kendskab til deres store Ypperstepræsts stilling og gerning. Uden dette kendskab vil det ikke være dem muligt at udvise den tro, som er helt nødvendig i denne tid, eller at udfylde den plads, som Gud ønsker, de skal udfylde." (*Ellen White, Mod en bedre fremtid, s. 393*).

Hvad gør Kristus for os i den himmelske helligdom, og hvorfor er det så vigtigt for os at forstå det, især i de sidste tider?

Ugens tekster

- Rom 8,3
- Joh 1,29
- Åb 5,12
- Hebr 7,1-28; 9,11-15
- 3 Mos 16,13
- Hebr 9,20-23

Et enestående offer

At studere Kristi enestående offer gør meget for at forberede de troende på de sidste tider. Ofte ser vi mennesker frem til det mål, der ligger foran os, og det giver god mening. Men det er også godt at indse, at målet ligger bag os. Vi taler om Golgata, det mål, som Jesus nåede for os alle, og som er uigenkaldeligt, endeligt og giver sikkerhed også for det mål, der ligger forude.

Hvorfor sendte Gud sin søn til verden?

Rom 8,3
1 Tim 1,17; 6,16
1 Kor 15,53

Gud sendte sin søn som et sonoffer for at fordømme synden i kødet. Hvad betyder det? Som et udødeligt væsen kunne Kristus ikke dø. Herren blev derfor et menneske og tog vores dødelighed på sig, så han kunne dø i vores sted.

Skønt han var guddommelig og af natur Gud, "blev" Jesus "mennesker lig" og ydmygede sig selv og blev "lydig indtil døden" på korset (Fil 2,6-8). På en måde, som kun Gud kender, døde Kristi guddommelighed ikke, da Jesus døde på korset. Og på en måde, der overgår menneskelig forståelse, var Jesu guddommelighed i hvile i de ni måneder, han befandt sig i sin moders liv, og i dagene i graven. Og Jesus anvendte aldrig sin guddommelighed til at hjælpe sin menneskelighed i sit liv og sit virke på jorden.

Hvordan understreger dette vers, at Jesus døde med en bestemt hensigt og efter en bestemt plan?

Luk 9,22

Kristus blev født til at dø. Vi kan måske forestille os, at der aldrig i evigheden var et øjeblik, hvor han kunne undgå tanken om den hån og tortur og de slag, han ville møde, og den hjerteskrærende korsfæstelse, han ville blive udsat for. Hans kærlighed er uden nogen parallel; den var aldrig før set og er aldrig fuldt ud forstået.

Hvad bør være vores reaktion på denne kærlighed, når det gælder tilbedelse, tro og lydighed? Hvad afslører korsets virkelighed om, hvor værdiløse menneskelige fortjenester er?

Til at
tænke over

Guds Lam

Joh 1,29
Åb 5,12; 13,8

Hvilket billede har disse tekster fælles, og hvordan hjælper det os til at forstå frelsesplanen?

Da Johannes Døberen kaldte Jesus for "Guds Lam", var det en tydelig henvisning til helligdommen. Han pegede med udtrykket direkte på Kristi død for synd som opfyldelsen af alle ofringer af lam eller andre dyr i de hebraiske helligdomsritualer. Hvad end de fire evangelier ellers underviser os om, fortæller de alle til syvende og sidst historien om, hvad Jesus gjorde i sin rolle som Guds lam, der bærer al verdens synd.

Men historien om Jesus og hans gerning for vores frelse ender ikke med evangeliernes beretninger, end ikke med hans død og opstandelse.

Hebræerbrevet beskæftiger sig fra begyndelsen med Kristus som vores ypperstepræst i den himmelske helligdom efter sit værk som offerlam. Efter bogens første omtale af Jesus i denne rolle på korset (Hebr 1,3) henviser bogens efterfølgende kapitler til Jesus som ypperstepræst. Beskrivelsen af hans gerning i den himmelske helligdom udvikles mere fyldigt i detaljer i Hebr 7,1-28.

Hebr 7,1-28

Hvad fortæller forfatteren her om Jesus?

Disse vers er dybsindige og rige. Hovedsagen i dem er, at Jesus Kristus har et bedre præsteskab end præsterne i Arons slægt, som gjorde tjeneste i den jordiske helligdom. Nu har vi i stedet for et jordisk præsteskab i en jordisk helligdom en ypperstepræst, som udfører sin tjeneste for os i helligdommen i himlen. Når vi derfor nu retter vores blik mod Jesus, kan vi se ham som vores ypperstepræst i det himmelske tempel.

Vores ypperstepræst

Hebr 7,24-27;
8,6

Hvilket fantastisk håb indeholder disse tekster?

Kristus er i stand til fuldtud at frelse på grund af kvalifikationer, som ingen anden præst nogensinde vil kunne fremvise. Han er Gud og har autoritet til at tilgive synder. Hans præstedømme varer evigt. I den kristne tidsalder går han ustandseligt i forbøn for sit folk med den samme kærlige medfølelse, hvormed han helbredte de syge og trøstede de ensomme. Han er også et menneske, der blev født og levede uden synd. Og som den syndfri døde han under den samlede, ufattelige vægt af al menneskelig synd. Kun han kan, som Gudsmennesket, gå i forbøn for syndere i himlens helligdom.

Disse tekster viser også, at Kristi offer var én gang for alle. Han behøvede kun at dø én gang, og det var tilstrækkeligt til at bringe frelse til hvert eneste menneske.

Når vi tænker nøjere over, hvem der døde på korset, forstår vi bedre, hvordan hans offer kunne være tilstrækkeligt for alle!

Hebr 9,11-15

Hvad har Kristus gennem sin død og nu gennem sin himmelske tjeneste opnået for os?

Hebr 9,12 taler om, at Kristus vandt en "evig forløsning". Det græske ord bag det danske "forløsning" kan også betyde "udfrielse" eller "løskøbelse". Det samme ord anvendes i Luk 1,68, hvor Zakarias erklærede, at Gud har "besøgt og forløst sit folk". Henvisningen i Hebræerbrevet til Kristi blod, blodet fra det eneste fuldt ud tilstrækkelige offer, betyder, at det var Kristus, der som offerlam vandt denne forløsning og befrielse. Og evangeliets store nyhed er, at Kristus opnåede dette for os, ikke for sig selv, og at det er effektivt for alle, som modtager Kristi offer for dem.

Til at
tænke over

Tænk dybere over, at Kristus "opnåede" eller "vandt" "evig forløsning" for os, og at det kun var, efter at det var sket, at han indgik til sin tjeneste for os i den himmelske helligdom. Hvilket håb giver dette offer os mht., hvad Kristus nu udfører for os i himlen?

Vores forbeder

Til trods for at synden havde skabt en frygtelig adskillelse mellem Gud og menneskeheden, er mennesket gennem Kristi offerdød bragt tilbage til Gud og kan blive ved med at have adgang til ham. Se Ef 2,18; 1 Pet 3,18.

"Det håb er som et anker for sjælen; det er urokkeligt og sikkert og rækker ind bag forhænget, hvor Jesus gik ind som en forløber for os, idet han blev ypperstepræst for evigt på Melkisedeks vis" (*Hebr 6,19-20*).

Hvad har Jesus ifølge disse vers gjort for os?

Hebr 9,24

Hvad siger dette vers om, hvad Kristi tjeneste for os indbefatter?

Jesus er forløberen, der som vores repræsentant er gået ind i den himmelske helligdom, ja frem for Guds ansigt til gavn for os. Det vil sige, at Jesus står foran Faderen og frembærer sit sonoffers fortjeneste, en "evig forløsning", som han "vandt" til os.

Da vi tog imod Jesus, blev vores synd tilgivet, og vi stod for Guds ansigt som tilgivne og rensede. Men kendsgerningen er, at vi, selv efter at vi er blevet kristne, fra tid til anden synder på trods af alle de vidunderlige løfter om sejr. I de tilfælde går Jesus i forbøn for os som vores ypperstepræst i himlen. Han repræsenterer den angrende synder; han frembærer ikke vores fortjeneste (for vi har ingen), men sin egen fortjeneste i vores sted for Faderen. "Derfor kan han også helt og fuldt frelse dem, som kommer til Gud ved ham, fordi han altid lever og vil gå i forbøn for dem" (*Hebr 7,25*).

Til at tænke over

Hvilken genfødt kristen indser ikke sit behov for Kristi vedvarende nåde og barmhjertighed? Hvem af os er ikke klar over vores stadige behov for nåde og tilgivelse, til trods for det nye liv, vi har i Kristus, og til trods for de vidunderlige forandringer i vores tilværelse? Hvorfor er kundskaben om Kristus som vores ypperstepræst derfor så dyrebar for os?

Den store forsoningsdag

Hebræerbrevet lærer os, at den jordiske jødiske helligdomstjeneste tjener som en model for den himmelske helligdom, som Kristus indviede som vores ypperstepræst, da han for til himlen. Den jordiske tjeneste med sine to afdelinger og offer- og renselsesritualer var "en efterligning og en skygge af den himmelske, fremstillet efter de anvisninger, Gud gav Moses, da han skulle rejse Åbenbaringsteltet" (Hebr 8,5).

Og ligesom det jordiske helligdomsritual indbefattede en tjeneste i de to afdelinger, det Hellige og det Allershelligste, gør også Kristi tjeneste i den himmelske helligdom. I den jordiske helligdom blev domsbegrebet fremstillet gennem den store forsoningsdag, som resulterede i, at helligdommen blev rensset. Det finder vi beskrevet i 3 Mos 16. Dette var den ene gang om året, hvor ypperstepræsten gik ind i den anden afdeling, det Allershelligste (3 Mos 16,12-14) for at udføre en renselse og soning for folket.

Hebr 9,20-23

Hvad har behov for at blive rensset, og hvorfor er dette en tydelig henvisning til Kristi tjeneste på den store forsoningsdag?

Bibelforskere er blevet overrasket over udtalelsen om, at den himmelske helligdom selv havde behov for at blive rensset. Men når man forstår dette som en henvisning til den store forsoningsdag, forsvinder problemet. Hebr 9,23 viser, at den tjeneste, som Kristus udfører i den himmelske helligdom, er det sande billede af, hvad den jordiske ypperstepræst gjorde i den årlige forsoningsdagstjeneste i israelitternes helligdom. Den renselsesceremoni, som den jordiske præst udførte i den jordiske helligdom, pegede på den tjeneste, som Kristus en dag skulle gøre i den himmelske helligdom. Teksten siger ikke, at denne himmelske renselse fandt sted umiddelbart efter Kristi himmelfart. Ud fra et studium af Daniels bog kan vi se, at denne fase af hans tjeneste begyndte i 1844. Som kristne, der lever i de sidste tider, har vi brug for at forstå alvoren i den tid, vi lever i, men samtidig hvile i forsikringen om, hvad Kristus har gjort for os i fortiden og gør for os nu i det Allershelligste i den himmelske helligdom.

Til at tænke over

Den første engels budskab siger: "Frygt Gud og giv ham ære, for timen er kommet, da han dømmer" (Åb 14,7). Dommens virkelighed peger på endens umiddelbare nærhed. Hvordan bør denne virkelighed påvirke den måde, vi lever på?

Til videre studium

Hebræerbrevet peger på den jordiske helligdom som en model, et forbillede på, hvad Kristus ville gøre for os både på jorden som vores offer og i himlen som vores ypperstepræst. Den jødiske helligdom var altid tænkt som en symbolsk fremstilling af evangeliet. Den skulle lære jøderne frelsesplanen, som indbefattede ofringer, forbøn, dom og syndens endelige udslættelse. Og Daniels bog tilføjer mere lys og hjælper læserne til at forstå den apokalyptiske (endetids-) dimension af Kristi afsluttende tjeneste i den himmelske helligdom. "Med sin understregning af rensning, dom og retfærdiggørelse fremstiller de apokalyptiske syner i Daniels bog Den Store Forsoningsdags billedsprog helt frem til afslutningen af denne verdens historie. Rensningen hænger direkte sammen med den himmelske helligdom og Messias' tjeneste som konge og præst. Synerne introducerer et tidsselement, som gør det muligt for læserne at identificere et bestemt tidspunkt i frelsens historie, hvor Messias ville begynde sit arbejde med den sidste renselse, dom og retfærdiggørelse i Guds himmelske bolig." (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000) s. 394).

Spørgsmål til
drøftelse

1. Se på flg. citat fra Ellen White. "I den gamle pagt blev folkets synder ved tro lagt på syndofferet og ved dettes blod billedligt overført til helligdommen. På samme måde lægges de angrendes synder i den nye pagt ved tro på Kristus og overføres i virkeligheden til den himmelske helligdom. Og ligesom den symbolske renselse af den jordiske helligdom foregik ved, at synder, der havde besmittet den, blev fjernet, foregår også den virkelige renselse af den himmelske helligdom ved, at de synder, som er nedskrevet dér, fjernes eller udslættes. Men før dette kan ske, må bøgerne gennemgås, for at det kan blive afgjort, hvem der ved anger og tro på Kristus er berettiget til at høste gavn af hans forsoning." (*Mod en bedre fremtid*, s. 339-340). Hvad siger hun er de to ting, der viser, hvem der er berettiget til at "høste gavn af hans forsoning"? Hvorfor er det så vigtigt for Guds folk at forstå dette, især i de sidste tiders prøvelser?
2. Læs 3 Mos 16,15-16. Hvilken betydning har blodet? Hvad repræsenterede blodet? Hvorfor var blodet så afgørende for den store forsoningsdags ritualer dengang, og hvad betyder det for os i dag?

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Læs og drøft sammen Jesu udtalelse i Joh 15,13 om venskab og kærlighed
- Læs sammen de berømte ord i Joh 1,29. Drøft spørgsmålene herunder!
  - Står der noget sted i beskrivelsen af ritualerne i Det Gamle Testamente, at offeret bar "hele verdens synd"?
  - Hvis ikke, hvordan kan det da være, at Bibelen, som her Johannevangeliet, forstår og anvender ritualer på den måde?

Uddybende spørgsmål

- Hvad tror du, der menes med, at Jesus går i forbøn for os i den himmelske helligdom?
  - Skyldes det, at Jesus må overtale Gud til at elske os?
  - Hvad betyder det for vores forståelse af frelsen og Guds væsen, at det var Gud, som blev menneske og døde for os?
- Kunne helligdomstjenesten fungere, hvis Jesus ikke var død på korset?
  - Hvorfor/hvorfor ikke?
- Hvad er hensigten med ritualer? Hvorfor har Gud givet os ydre handlinger til at symbolisere eller henvise til en anden virkelighed?
  - Hvad er bogstaveligt? Hvad er symbolsk i helligdomstjenesten?
    - "Renser blod"? Se 1 Joh 1,7.
  - Bibelen taler om, at den himmelske helligdom renses i tekster som Dan 8,14 og Hebr 9,23.
    - Hvordan kan himlen have behov for "renselse"? Hvad symboliserer sådanne handlinger?
- Hvad berettiger mig til frelse, ifølge citaterne fra EGW på fredags-siden?
  - Hvorfor anger og tro? Og ikke sejr og syndfrihed?

Personligt kristenliv

- Der er skrevet mange salmer eller digte om korset: find, syng/læs nogle af dem, der siger dig mest!

Ord og udtryk

"En gang for alle" er et protestantisk slagord inspireret af Hebr 9,28 og brugt som modsætning til den katolske offer- og nadverlære. Jesu død på korset som et offer for menneskers synd var en engangs-

Forstå
det bedre

begivenhed, som er i stand til at bringe hel og fuld forsoning. I den katolske lære gentages dette offer i messen, og ordinerede præster menes ved deres ordination at have modtaget evnen til at forvandle substansen af brødet og vinen til Jesu legeme og blod. Det var alt-afgørende for reformationen at afvise dette synspunkt og fastholde det absolut enestående ved Jesu offerdød.

- Ritualer er pædagogiske hjælpemidler. De har deres begrænsning.
  - Allerførst kan og bør de ikke altid tages bogstaveligt.
    - Blod koagulerer fx hurtigt. Men det betyder naturligvis ikke, at Jesu blod kun kunne rense for synd umiddelbart efter hans død. Jesu blod mister aldrig sin kraft!
  - Ritualer kan ikke altid i sig selv illustrere alt.
    - Jesu offer er for hele verdens synd, ikke bare Israels, selv om ritualerne ikke direkte fortalte det. Men ved brug af sund bibelsk teologi når man til den slutning, at Jesus som Guds lam bærer "hele verdens synd!"
- Jesu offer på korset er forudsætningen for den himmelske helligdomstjeneste. Det er enestående og afgørende.
  - Syvendedags adventisters forståelse af den himmelske helligdom er flere gange i historien blevet angrebet indefra af mennesker, der mente, at præstetjenesten i himlen var sat i gang før korset. Det har vi måttet afvise, både i diskussion med Ballinger omkring 1900 og med Ford i 1980'erne.
- Helligdommen kan beskrives i tre faser, der illustreres af dens "geografi":
  - I forgården: her blev Jesu offer bragt, da han kom til jorden og døde for os.
    - Det skete "en gang for alle" på Golgata.
  - I det Hellige: her illustreres, hvordan Jesus som vores ypperstepræst hører vores bønner, helliger os ved sin Ånd og sørger for vores daglige brød, vores grundlæggende åndelige behov.
    - Dette arbejde udførte Jesus fra sin himmelfart, og det vil fortsætte indtil enden.
  - I det Allerhelligste: her illustreres den himmelske dom, som be-reder verden for den store strids afslutning.
    - Dette tog sin begyndelse ved slutningen af de 2300 år i Dan 8,14 og vil fuldendes, når al synd og nød med Satan er forsvundet.

